

Frontiera României e șvaiter

pagina 5

Frantisek Priplata a fugit din țară, ca și mulți alți infractori celebri, fără ca IGPF să-și dea seama

COTIDIAN NATIONAL FONDAT ÎN 1930
SIGURANȚA CETĂTEANULUI
MAI PRESUS DECÂT SECURITATEA STATULUI

Director: **SORIN ROSCA STĂNESCU**
Mentor: **CONSTANTIN BALĂCEANU-STOLNICI**

2,8672 lei 3,5014 lei

pagina 6 **Opinii**

Adrian SEVERIN
Epopoea frustrațiilor

Toader PALEOLOGU
Montesquieu, Tocqueville, Aron

Albena SHKODROVA
Extremismul provoacă neliniște în Bulgaria

Project SYNDICATE
Moartea Regelui Fahd

CORUPȚIE LA GUVĚRN

pagina 3

Traian Băsescu aruncă bomba: miniștrii din Cabinetul Tăriceanu sunt sub influența unor grupuri de interese economice ● Președintele a avertizat ieri, la ședința Comitetului Executiv pentru Integritate Europeană, asupra pericolului ca oameni din Executiv să se lase corupți ● Șeful statului a cerut Guvernului să acționeze doar sub influența programului de

guvernare stabilit cu partidele politice, și nu sub influența unor grupuri care pot schimba decizia politică", a precizat consilierul prezidențial Adriana Săftoiu ● Surse din Alianță susțin că președintele i-a vizat mai ales pe membrii Partidului Conservator, în special pe Copos și pe Șereș ● Deși martor la reproșurile președintelui, Tăriceanu a reacționat târziu,

cerând public o anchetă ● Democrații, sincronizați cu Băsescu, au trecut ieri la atac: l-au avertizat pe premier să respecte programul de guvernare; le-au dat conservatorilor de ales între Guvern și PSD; și au relansat ideea anticipatelor, pentru luna decembrie ● După ce a pus din nou pe foc Coaliția, președintele a anunțat că pleacă în concediu

Efectul creșterii TVA asupra României

pagina 5

Americanii alungați din Uzbekistan

pagina 7

Liber la muncă în Ungaria

pagina 8

„Mister Euro“ a încetat din viață

pagina 9

CSM le cere securiștilor să se retragă

pagina 10

Dinamo a câștigat prima bătălie

pagina 14

Polo a făcut minunea din trei ligheane

pagina 15

Moartea Regelui Arabiei zgâlțâie piața petrolului

pagina 4

Aducerea moaștelor Sf. Întâitul Mucenic și Arhid. Ștefan; Binecredinciosul împărat Justinian

Audiența la zi: 186.841 cititori (conform Biroului Român de Audit al Traficului și serviciului de Internet www.traffic.ro)

Întrebarea zilei la www.ziua.ro
Se va remania Guvernul Tăriceanu în luna august?
DA: 70,90 %
NU: 29,10 %

Compensate cu dureri de cap

pag. 8

Medicii se plâng că, după noul sistem de compensare, scrierea unei rețete va lua mai mult timp decât consultația în sine ● Farmaciștii sunt nevoiți să prezinte bolnavilor zeci de produse medicale sub aceeași denumire comercială

Bodu atacă Ordonanța „Tractorul”

pagina 9

Sute de români lăsați fără pașapoarte

pagina 10

Poezia anchetată la Petrila

pagina 2

Miruna MUNTEANU

Presă și puterea

Socantă și de rău-augur mi s-a părut căsă-uniformitatea discursului mediatic. Timp de câteva zile, aproape toate posturile de televiziune au vorbit practic cu o singură voce. Și nu era prima dată când se întâmpla acest lucru. PSD-ul a demonstrat că, în momentele politice-cheie, mai poate încă să controleze mass-media. Fapt absolut surprinzător pentru un partid aflat în opoziție. Cu atât mai mult cu cât - nu mai e un secret pentru nimeni - intervalul 2000-2004 a fost unul absolut nefast pentru libertatea presei. Am crezut că schimbarea puterii va aduce imediat un aer proaspăt prin redacții, descătușând energii și îndrăzneții tinute timp de patru ani sub obroc. Că vom asista la o nouă euforie a libertății, similară celei de la începutul anilor '90. Eu îmi amintesc încă de vremurile când numai ideea de cenzură l-ar fi inflamat pe loc până și pe cel mai umil reporter. Când toți eram convinși că ceea ce scriem contează. Că jurnalismul este mai mult decât o meserie pe care o faci ca să câștigi o pâine. Eram, probabil, foarte naivi. Și totuși, mi-e dor de vremurile alea. Epoca romantică a presei românești

a apus de mult. Ucisă de realitățile economice. „Cine are banii, comandă muzica”. Ne place sau nu, aceasta este una dintre regulile economiei de piață. Mai ales într-o țară săracă, unde puterea redusă de cumpărare limitează dramatic tirajele și descumărează piața de publicitate. Ca să supraviețuiască, presa a fost obligată la compromisuri. Și cine alocă - preferențial - reclamele „de la stat”? Cine avea bani de împărțit? Putine mari averi s-au construit, în ultimii 15 ani, fără nici un fel de complicitate cu caracatiza PSD-istă. În materie de presă, controlul politic din perioada comunistă a fost înlocuit de unul economic. Care, din păcate, se dovedește mai subtil, dar mai traic. Alternanța la guvernare nu pare, deocamdată, să-l afecteze cine știe ce. Noua putere nu a înțeles, se pare, acest mecanism. Nu a găsit, oricum, nici o cale să-l contracareze. Să echilibreze, adică, balanța. Din contră, înghețând întreaga publicitate de stat, a lăsat toată presa fără oxigen. Și și-a pus-o în cap. Nu a fost - mă tem - o inițiativă prea înțeleaptă. Să ne înțelegem. Nu pledez pentru „mita” mascată acordată anumitor redacții în schimb

unor „cronici” favorabile. Trebuie în mod categoric să existe criterii clare și obiective pentru acordarea acestor fonduri. În lipsa lor, însă, presa va rămâne în continuare la mâna unor „mecena” cu evidente interese (sau datorii) politice. Concentrări masive într-o anumită parte a spectrului parlamentar. Dreptul la informare și libertatea de exprimare costă bani. E trist, dar e adevărat. România de astăzi nu oferă condițiile necesare existenței unei presei auto-sustenabile, imună la presiuni economice. Scepticii se vor grăbi să spună că nicăieri în lume mass-media nu sunt complet independente. Că așa ceva este o utopie. Că peste tot există grupuri patronale cu interese mercantile și preferințe politice. Ceea ce este absolut normal într-o societate democratică. În fond, în Marea Britanie anumite zăre sunt considerate conservatoare, în timp ce altele sunt mai degrabă pro-laburiste. În Franta sunt cunoscute publicațiile socialiste și cele liberale. Și nu mă refer la presa de partid. Dar nu e nimic rău în asta. Preferințele ideologice se manifestă doar la nivel de comentarii, nu și de informații. Per ansamblu, toate curentele de opinie își

găsesc canalele de acces spre marea publică. Scena mass-media este echilibrată. Cândva a fost așa și la noi. Acest echilibru a fost distrus în perioada 2000-2004. Și pare, deocamdată, imposibil de reștituit. Actuala putere are o presă foarte proastă. Uneori pe lună dreptate. Alteori, însă, făcătura miroase de la o postă. Din ce în ce mai des, Traian Băsescu se simte obligat să iasă personal la rampă pentru a îndrepta dezastrul mediatic - utilizând și statutul de președinte și remarcabila priză la public. Intervenițiile sale punctuale nu pot remedia, însă, criza de comunicare a guvernărilor. Ba chiar riscă să adâncească osârlitatea presei, care se vede denunțată generic. Ceea ce, totuși, nu e drept. Chiar dacă pot să înțeleg frustrarea noilor guvernanti, nu pot să accept demonizarea întregii breșle gazetărești. Or, cam la asta s-a rezumat „soluția” aleasă de Traian Băsescu. Poate „demonizare” este un cuvânt cam dur. Să-i zicem „minimalizare”. S-a ajuns la situația primejdioasă și absurdă în care credibilitatea președintelui se confruntă cu cea a presei. Un război din care toată lumea pierde.

EDITORIAL

ION BARBU

